

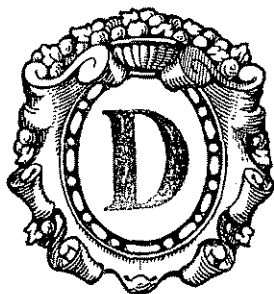
REVISTA DEL CENTRE DE LECTURA

ANY II.

REUS, 15 D'OCTUBRE DE 1921

NUM. 42.

CADA QUINZE DIES

D'avui en quinze dies, quan tornem a conversar d'aquestes pàgines estant amb els nostres estimats llegidors, ja el superbo casal del CENTRE DE LECTURA, haurà sigut inaugurat oficialment i amb tota pompa i solemnitat. La Mancomunitat de Catalunya, la Diputació de Tarragona, l'Ajuntament de la Ciutat Comtal, les representacions d'una munió d'entitats de variada índole, els homes més significats en política, en les arts i en les lletres, i, davant de tots ells la nostra Excm. Corporació Municipal portant, més justament que mai i amb més orgull que mai, la vera representació de la ciutat, hauran rendit tribut d'admiració i agraïment al home generós a qui devem el més ric joiell de l'estimada ciutat de Reus. Els actes de la festa inaugural, hauran trencat la monotonia ensopidora d'un d'aquests diumenges tardorals que, per a aquells que no ens movem del poble, no tenen altres números de divertiment i esbarjo que la sortida de la missa de dotze i el cine embrutidor i les cantaires poca-soltes. I els socis antics del CENTRE, haurem vist tornar-se realitat, el desig tants i tants anys covat de tenir casa

pròpia, i la tindrem des d'ara gran, rica i esplèndidament abillada.

Però en aquests moments de goig i satisfacció, hem de procurar que l'alegria no ens enterboleixi la visió clara dels dies que vindran. Ja som amos de casa; però ara, hem de demostrar que mereixem ser-ho i que sabrem conservar-la i millorar-la aquesta casa nostra. Ja som propietaris; però pensem que, casa nova, vol dir vida nova també i que hem de procurar que aquesta nova vida sigui més intensa, més plena i més fructosa que la vida passada. I així com els joves en pendre muller per a constituir nova família, han de saber escoltar i capir, fent-se el propòsit ferm de donar-los-hi acumpliment, els deures i obligacions que la sagrada epístola assenyala per tal de poguer arribar a fer-se dignes de la dona escollida i ésser esposos fidels, pares amorosos i caps de família plens de seny, així també els socis del CENTRE, en aquests moments solemniais en què la ruta de la nostra entitat vira cap a uns horitzons nous insospitats, es precis que posem tota la nostra atenció en els deures i obligacions què, aquesta veu interior que en diem consciència, ens va dictant, si és què volem fer-nos dignes del present magnífic què acabem de rebre.

Fins avui, mentre la casa del CENTRE ha sigut renovada i l'espirit del CENTRE s'ha

rejovent, la feina ha sigut ben planera i poc fatigosa per a la generalitat dels nostres consocis. Un home generós, quin nom no cal esmentar puix tots el tenim ben imprès a la memòria, ens ha fet ofrena de la casa d'una noble família catalana i l'ha reedificada i embellida de cap a peus. Un president exemplar, l'amic Pere Cavallé, amb tacte exquisit ha anat donant solució a les múltiples i enutjoses incidències del llarg període de reconstrucció i reconstitució i ha sapigut, amb la seva bonhomia i simpatia personal, aprofitant la confiança i l'amistat que En Fàbregas li té, no per compte propi com tants i tants altres haurien fet, sinó per a lograr que la nostra entitat vejés realitzats els seus anhels, fent menys dolorós el sacrifici del generós donant i aminorant l'esforç sense passió que aquest ha executat. I una colla, ben poc nombrosa per cert, de socis del CENTRE, que si com a homes no ens podem encara dir vells, ens ho podem dir en camvi com a socis d'aquesta entitat hem procurat mantenir—i permeteu-me la inmodèstia de dir que ho hem aconseguit—el foc sagrat de l'acció cultural del CENTRE, posant-hi el mateix entusiasme i la mateixa fe que quant vint-i-cinc anys endarrera, començàrem a actuar.

Però tot això ara s'ha acabat. Els uns han fet ja tots lo què podien i àdhuc més que lo que devien. Els altres, encara que disposats a seguir en la brega, necessiten l'empelt de noves energies i de noves voluntats que vinguin a vigoritzar les seves ja una mica fatigades. Es per tant indispensable que tots els socis del CENTRE ben captivats d'aquestes veritats, i ben coneixedors d'aquells deures i obligacions de què més amunt parlàvem, com a imposició del nou estat de coses que s'ha creat dintre de la nostra entitat, hi posin, com vulgarment sol dir-se, el coll en la nova empresa. Els rics, els potentats, que hi esmercin les seves riqueses comprant llibres, subvencionant noves ensenyances i contribuïnt, amb els seus donatius, a tota mena de manifestacions culturals. Els que no tinguin altra riquesa que el seu saber, que hi porten els seus coneixements, la seva ciència, per a què puguin els altres aprofitar-se'n. I aquells què estiguin mancats de capitals i no tinguin intel·ligència amb llum pròpia i cultivada, que portin a tots els actes del

CENTRE l'estímul de la seva presència constant, i el místic fervor d'adoradors d'una obra tan santa com la de la cultura popular.

I no són tan sols els socis del CENTRE, els que hem d'esforçar-nos per a que, la diada de les festes de la inauguració del nostre casal, no passi com un epissodi ciutadà sense importància ni transcendència. La casa del CENTRE DE LECTURA és la veritable casa del poble, puix les activitats què dintre d'ella es desenrotllen, no són pas en profit dels poderosos del diner o dels què ocupen els cimals de la il·lustració, sinó a benefici dels humils, dels pobres, d'aquells que lluitant per a conquerir el nostre pa de cada dia, no han tingut temps ni manera d'adquirir el pa espiritual nutritor de les facultats psíquiques. I essent així tothom, tot Reus, ha de venir, lògicament, al costat nostre per a ajudar-nos en la tasca.

Vosaltres, les dones que sou mares, penseu què en cap lloc millor que al CENTRE, podran, els vostres fills i el vostre marit, passar les hores diumengeres i les hores del cap-vespre, què ara estúpidament deixen transcorre sense haver-ne goig ni fruit anant de bar en bar, o de ball en ball, o entre carta i carta de la taula de joc. Vosaltres els homes de negoci, penseu que aquí a casa nostra hi trobareu abastament la literatura fàcil i atractiva que allunya l'aburriment dels moments de repós. la novel·la enginyosa i entretinguda que vos distreurà de les intrigues i dels conflictes del vostre comerç o indústria, i el llibre de versos que amb la seva música posaran a tò els vostres nervis destrempats. Vosaltres els homes d'enlairada intel·ligència i profund saber, heu de pensar que el camp dels vostres coneixements no ha d'ésser camp acotat on no hi entra qui vol, sinó camp obert sembrat de blats ubèrrims on tothom pugui anar-hi a espigolar, i no trobareu terreny més apropiat per a que els vostres blats hi fructifiquin, què la nostra entitat que és la casa pairal de la cultura popular reusenca. I vosaltres els treballadors manuals de tota mena, considereu què aquí, en aquesta casa pairal, hi trobareu llibres i homes que esfumaran les boires de la vostra ignorància i faran de vosaltres homes conscients de les llurs accions. Veniu-hi, doncs, tots reusencs a la casa del CENTRE. Hem de ser-hi tots i hi cabem tots.

O. ROVELLAT PRAT